

ĐỀ CHÍNH THỨC

(Đề gồm 01 trang)

Môn thi: NGŨ VĂN

(Dành cho tất cả các thí sinh)

Thời gian làm bài: 120 phút (Không kể thời gian giao đề)

PHẦN I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản và thực hiện các yêu cầu:

THỜI GIAN TRÒN Ở ĐÂU?

Chỉ giùm cho cháu đi ông
Thời gian đang tròn ở không gian nào
Sân ngoài hay tận vườn sâu
Giữa trời, cuối đất hay đầu nguồn kia?
Thời gian sớm đỏ rồi khuya
Từ tao nói đến mộ bia đời người
Thời gian: chiếc lá đầy thốt
Từ xanh thắm đến vàng phai lối về
Thời gian là một ngọn tre
Từ măng non đến ngày khoe ... chạm trời
Thời gian là một nụ cười
Nở ra từ tiếng khóc hồi ... bi bô
Từng giây từng phút từng giờ
Trôi qua có nghĩa ... dừng mơ ngược về
Hiểu rồi, cháu thấy ... dễ ghê:
Thời gian tròn giữa bốn bề không gian :

(Thời gian tròn ở nơi đâu?, Nguyễn Thái Dương, NXB Kim Đồng, 2015, tr.21)

Câu 1. (0,5 điểm) Xác định thể thơ của văn bản trên.

Câu 2. (0,5 điểm) Theo văn bản, cuối cùng người cháu hiểu ra thời gian tròn ở đâu?

Câu 3. (1,0 điểm) Chỉ ra và nêu tác dụng của biện pháp tu từ liệt kê trong hai câu thơ sau:

Từng giây từng phút từng giờ

Trôi qua có nghĩa ... dừng mơ ngược về

Câu 4. (1,0 điểm) Bài học ý nghĩa nhất mà em rút ra từ văn bản trên là gì? Vì sao?

PHẦN II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm) Hãy viết một đoạn văn nghị luận (khoảng 200 chữ) bày tỏ suy nghĩ của em về ý nghĩa của sự đồng cảm, sẻ chia trong cuộc sống.

Câu 2. (5,0 điểm) Cảm nhận của em về nhân vật ông Hai trong đoạn trích sau:

Ông lão ôm thẳng con út lên lòng, vỗ nhẹ nhẹ vào lưng nó, khẽ hỏi:

- Húc kia! Thấy hỏi con nhé, con là con ai?

- Là con thấy mấy lị con u.

- Thế nhà con ở đâu?

- Nhà ta ở làng Chợ Dầu.

- Thế con có thích về làng Chợ Dầu không?

Thằng bé nép đầu vào ngực bố trả lời khe khẽ:

- Có.

Ông lão ôm khít thằng bé vào lòng, một lúc lâu ông lại hỏi:

- À, thấy hỏi con nhé. Thế con ủng hộ ai?

Thằng bé giơ tay lên, mạnh bạo và rành rọt:

- Ủng hộ Cụ Hồ Chí Minh muôn năm!

Nước mắt ông lão giàn ra, chảy ròng ròng trên hai má. Ông nói thủ thủ:

- Ủ đúng rồi, ủng hộ Cụ Hồ con nhé.

Mấy hôm nay ru rú ở xó nhà, những lúc buồn khổ quá chẳng biết nói cùng ai, ông lão lại thủ thủ với con như vậy. Ông nói như để ngỏ lòng mình, như để mình lại mình oan cho mình nữa.

Anh em đồng chí biết cho bố con ông.

Cụ Hồ trên đầu trên cổ xét soi cho bố con ông.

* Cái lòng bố con ông là như thế đấy, có bao giờ dám đơn sai. Chết thì chết có bao giờ dám đơn sai.

Mỗi lần nói ra được đôi câu như vậy nỗi khổ trong lòng ông cũng vơi đi được đôi phần.

(Trích Làng, Kim Lân, Ngữ văn 9, tập 1, NXB Giáo dục, năm 2021, tr 169 - 170)

--- HẾT ---

Họ và tên thí sinh:; Số báo danh:

(Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm)